

stand, nemlig når den tekniske færdiggørelse sker hos udgiveren.

Ved en bestillingsudgivelse efter § 1, stk. 4 på basis af en elektronisk master vil den afleveringspligtige fremstiller være den, der står for fremstilling og distribution af eksemplarer.

Ved udgivelser i online-tilgængelige databaser, hvor brugeren selv foretager fremstillingen af det enkelte eksemplar, jf. bemærkningerne til § 1, stk. 4, vil den afleveringspligtige fremstiller være den, der fremstiller den elektroniske master og indlægger den i databasen til hjemtagelse.

Bestemmelsen indebærer, at fremstilleren skal have information fra udgiveren (den der bestiller produktionen) om, hvad materialet er beregnet til. Ligeledes bør det foreligge klart for fremstilleren, om der er tale om en delproduktion eller om en endelig produktion.

Til stk. 2.

Bestemmelsen er ny.

Bestemmelsen medfører, at afleveringspligten efter påkrav fra pligtafleveringsinstitutionen overgår til udgiveren, hvis den principalt afleveringspligtige, fremstilleren, ikke kan identificeres.

Den gældende lov indeholder en bestemmelse i § 5, stk. 1, 2. pkt. om, at afleveringspligten overgår til forlæggeren, hvis trykkeren har afleveret hele oplaget til den pågældende uden at tilbageholde de nødvendige eksemplarer til pligtafleveringen. Denne bestemmelse videreføres ikke, da den indebærer, at fremstilleren kan fraskrive sig sin afleveringspligt og dermed sit strafansvar ved at aflevere hele oplaget til udgiveren.

Til stk. 3.

Bestemmelsen er ny, men viderefører principperne i den tilsvarende bestemmelse i den gældende lov, dog udvidet med en afleveringspligt for importører, når både fremstiller og udgiver befinder sig i udlandet.

Såfremt der hverken findes fremstiller, udgiver eller importør her i landet, medfører bestemmelsen, at afleveringspligten falder tilbage på udgiveren. Ved udgiveren forstås den, der foranstalter spredningen, jf. § 3, stk. 2.

Det vil efter sagens natur være vanskeligt at gennemtvinge aflevering i tilfælde, hvor den ansvarlige befinder sig i udlandet.

Kun værker, der klart er beregnet for et dansk publikum, er afleveringspligtige, jf. bemærkningerne til § 1, stk. 6.

Til § 4.

Bestemmelsen er ny, men viderefører principperne i den gældende lovs § 4, stk. 4-6 om navngivning af trykkere. Bestemmelsen er som konsekvens af overgangen til udgivelseskriteriet ændret til at omfatte angivelse af udgivere frem for trykkere.

Den gældende lovs bestemmelser om navngivning af trykkere er overført til loven i 1991 fra den tidligere presselovs § 1. Det skete i forbindelse med vedtagelsen af medicansvarsloven (lov nr. 348 af 6. juni 1991).

Bestemmelsen har først og fremmest betydning for efterforskningen af sager, hvori der gøres ansvar gældende for indholdet i udgivne skrifter.

Til § 5.

Bestemmelsen er ny.

Bestemmelsen har til formål at sikre grundlaget for den registrering, der finder sted i nationalbibliografien, jf. lov nr. 1100 af 22. december 1993 om folkebiblioteker m.v § 15. Registreringen varetages af Dansk BiblioteksCenter A/S efter kontrakt med Kulturministeriet samt af Det Kongelige Bibliotek.

Når det drejer sig om udgivelser i bogform, er der en lang tradition for, at de udgivne eksemplarer forsynes med oplysninger om forlag, udgivelsessted, udgivelsesår, forfattere og andre ophavsmænd. Området er også dækket af internationale og nationale standarder.

Behovet for korrekt registrering af de udgivne værker imødekommes bedst ved en øget indsats for standardisering af de informationer, der bør følge med enhver udgivelse, uanset det anvendte medium, og ved en indsats for at få standarderne anvendt i praksis.

Derimod kan der være behov for at kunne fremkaffe supplerende oplysninger om værket med henblik på f.eks. den korrekte tilskrivning af værket til bestemte ophavsmænd. På grund af navnesammenfald og anvendelse af skiftende navneformer er det i mange tilfælde umuligt for den registrerende at identificere ophavsmanden eller -mændene korrekt på grundlag af værkets egne oplysninger, også selv om standardens forskrifter er overholdt. Disse oplysninger må så indhentes fra udgiveren. Det foreslås derfor, at loven giver hjemmel til at kræve sådanne oplysninger, når det er nødvendigt.

Det er ikke hensigten med bestemmelsen, at udgiveren skal være forpligtet til at opgive identiteten på ophavsmænd, som optræder anonymt eller under pseudonym, i de tilfælde hvor ophavsmanden udtrykkeligt har ønsket ikke at være kendt af offentligheden. Bestemmelsen skal alene bidrage til den enty-